

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Co[n]fessionale domini Antonini archiepiscopi Flore[n]tini

Antoninus <von Florenz>

Hagenaw, 1508

VD16 A 2955

An valeat co[n]fessio ab incontrito facta vt ea[...] iterare no[n] opteat. §. v.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30653

oporteat, §. v.

Ha ex cō

v ditiōibz ꝑfessiōis est
qꝫ sit lachrymabil. i.
cū dolore seu displicētia ꝑpec
catꝫ saltē fm rōnez. Vñ que
runt doctores. Vñ ꝑfessio
facta a nō ꝑtrito, qz. s. nō do
let sufficiēter, vñ nō ꝑponit se
abstiere a ꝑctis valeat: ita qꝫ
nō teneat eā iterare, z respon
det Pe. de pal. in. iij. di. xvij.
qꝫ ad arg. h̄ ē triplex modꝫ di
cēdi. Primꝫ est qꝫ nō valet
ad remissionē culpe nec pene
nec tūc nec recedēte fictione,
vñ z tūc tenet iterare, z bec ē
opinio Soff. i. qlibet. Ray. z
Hosti. in sūma. Bonauētū. in
iij. Durān. Rob. holkot Vi
cen. in speculo hystoria. Se
cundꝫ modꝫ dicēdi ē qꝫ talis
ꝑfessio valeat ad remissionē
culpe, qñ impenitēs ꝑfiteꝫ z
absoluitur, lz tūc nō recipiat
fructū ꝑfessionis tñ recedēte
fictiōe recipiet, sicut dicit de
baptismo, z rō h̄ forte est, qz
sicut in baptismo iꝑrimif cha
racter ad quē recedēte fictiōe
sequit grā, ita in pñia iꝑrimif
qdā ornatꝫ ad quē recedente
fictiōe seqt grā. Et bec ē opi
nio Pe. Tho. Richar. in. iij.
Jo. z Bern. in glo. videꝫ etiā

esse de pe. di. j. c. mēsurā, §. se
quēti. Dicit em̄ qꝫ n̄ ē necesse
qꝫ ꝑctā q̄ semel sacerdoti cons
fessi sumꝫ eadē denuo ꝑfitea
mur. Est z tertiꝫ modꝫ dicen
di ꝑcordās ambos. Aut em̄
talis nō hz intentionē cōfite
di sacramētaliter z absoluē
di, sed deridēdi, aut hz inten
tionē ꝑfiteꝫ. In primo cāu
nō liberat a ꝑcepto dīno de
ꝑfessioe, qz sine intētiōe n̄ pōt
suscipi essentia sacramēti qd
consistit in vsu, vñ tenet iterū
ꝑfiteri. Si autē intēdit tūc di
stinguēdū est, qz intēdēs iꝑle
re ꝑceptū z suscipe verū sacra
mētū qd ecclia ꝑfert, aut nul
lā hz pñiam de suo ꝑctō: aut
aliqꝫ, si nullam tūc pñie sacra
mētū nō suscipit, quia ꝑtās
h̄mōi sacramēti essētiā q̄ cō
sistit in actu suscipiētis: ē actꝫ
interior, vñ sine eo nō ē sic nō
eēt m̄rimoniū si q̄s intēderet
vez sacramētū suscipe nō tñ
ꝑsentire: nisi in carnalē copu
lā z ad tps. Sed si aliquā hz
pñiam de ꝑctis suis, tūc itez
distinguēdū est, qz aut talem
hz pñiam qꝫ sufficit cū sacra
mēto, puta cōtritꝫ accedit ad
confessiōez ex q̄ fit ibi cōtritꝫ
vi clauū vnde fugat fictio, z
sic nō hz dubiū, qz z sacramē
tū suscipit z effectum eius. s.

Secunda pars libri primi.

remissionē peccatorū, vñ nō tene-
tur iterare, et sicut imo fortius si
accedit contritio. Si vero habet ta-
lem penitentiam quae non sufficiat cum sa-
cramēto ad gratiam, quia nec etiā
attritio accedit, tūc est vera opi-
nio. Tho. s. quod recedente fictioe
tūc incipit valere confessio, et non
tenet confiteri nisi fictionē suā,
puta si habuit quēdam dolorem
imperfectū, sed non sufficēter dis-
cussisset cōscientiā suā, puta-
bat autē discussisse quātū suffi-
ciebat, vel si dolebat de peccato p-
terito, nō proponēs cauere in fu-
turo, aut e converso, vel dolor
nō erat maximus sicut debebat
ipse tūc scilicet cōscientiā suā nō erat
fictus, sed scilicet scilicet veritatē eēt, et sic
nihil celauit quod crederet mor-
tale, et per quod scilicet scilicet suū iudiciū
p-
currerēt oīa quae erāt necessa-
ria, postea autē certificat⁹ de er-
rore suae cōscie penitet de illo
defectu. Potest igitur opinio
Tho. multis modis saluari.
Uno modo loquendo de eo quod fictio
est penitentiā nō positivē, quia scilicet
habet dolorem, sed ita imperfectū quod
nec cum sacramēto actu susce-
pto sufficit ad contritiōem, nihil
loquimur tūc hanc imperfectiōem quae est
fictio nō confitetur, quia credit eē
sufficēter dispositus, et sic non
sciēter celat peccatū quod fuit in
hoc, quia scilicet nō examinavit cō-

sciām suam sicut debuit, et sic
quod erat error iuris diuini nō
tollit fictioem respectu ultimi
effect⁹ sacramenti, quia improba-
bilis, vñ nō excusat, sed tūc eo
ipso quod error tollit fictioem ex-
cludit essētiā sacramēti vñ ve-
rū sacris fuit, tali ergo quod vix sacris
suscipit ornat⁹ ipse mittit, sed gratia non
datur, sed postea quā redit ad cor
et recollit se non bene fecisse de-
bitū suū ex negligētia sua ob-
litū, tūc incipit valere confessio
et non tenet confiteri illa que
prius cōfessus fuit sicut fictio
quia non fuit dimidiata ex in-
tentione, sed solū illā fictioem
tenet iterum confiteri. Si autē fuis-
set fictio positivē, quia scilicet non do-
let, et sciēter celat, fuisse confessio
nulla, vel si cōfessus fuisse nō
deuisset sibi dari absolutio
sed si data ei fuit dubium est,
vtrum ornatus sit impulsus,
quo cāu Tho. non potest intel-
ligi. Secundo modo potest intelligi op-
iniō Tho. quā est positivā fictio:
quātū ad hoc quod non dolet nec pro-
ponit abstinere, tūc ista fictio
nō occurrit sibi vt confitenda,
nec actu cogitavit quod teneat
eam confiteri, tunc enī sicut
de peccato quod occurrit quod dicitur,
sed non credit quod sit peccatum:
aut quod sit mortale et de necessi-
tate confitendū, p-
inde est ac si fu-

isset oblit^o puegligētiā: n^o fecisset debitū suū de scrutādo psciaz suā. in q̄ cāu solū illō cōfitēdū ē. z ē vez sacramētū lz sit hic ignorātia iuris diuini. z hō nō p̄t sustineri dictū Tho. xxij. di. ar. j. in solutōe vltimi arg. vbi dic̄ q̄ igrantia iuris diuini nō excusat a fictiōe. et sic talē vocat fictū. Tertio mō p̄t sustineri opinio Tho. loq̄ndo d̄ illo q̄ p̄fiter̄ eidem cui p̄us. z tūc nō optet iterare p̄fessioz primā factā ei. lz fictā etiā si ipse sacerdos nō recoleret pctā prius sibi dicta. qz nec q̄n p̄fessio integra ē optz q̄ recolat actu a p̄ncipio vsqz ad finē. z maxime qz hoc sufficit. s. absoluerē ab oibz. z in ung ere p̄niam p̄ fictione. z p̄ alijs q̄ tūc faciat p̄niam sibi iniunctaz. Itē paulo post d̄r idē ipse Pe. d̄ pal. q̄ cū p̄fiter̄ exp̄mit fictiōez suā. puta dic̄ se nō posse vel non velle p̄ponere abstinere in futurū quē absoluit sacerdos. q̄uis nullo mō debeat absoluerē. als peccaret abutēs clau. nec valeret sibi tūc illa absolutō. tū exq̄ intēdit absoluerē z sac̄z vez p̄ferre. videt̄ q̄ cōferat. z si tunc non hz effectū p̄pter illius indispositiōem. hēbit tū postea q̄n cōteret vel ex expe-

ctatōe vel dispositiōe ornatu manente. Et si dicat q̄ q̄uis sit ibi forma: nō tū materia. q̄ n̄ ē sac̄m. mat̄ia em̄ ē pctōz p̄trit^o. Dōm q̄ q̄n sibi sua fictio nō occurrit vt cōfitēda. tūc n̄ est p̄fessio dimidiata. et q̄n suā dic̄ fictiōez cū alijs peccatis ē p̄fessio integra: Et sic materia p̄fecta. cui mat̄ie p̄t i p̄mi forma q̄ si fiat vez sac̄z erit. Quis fieri n̄ obeat. Sic sacerdos h̄ns hostiā sup alta re pollutū nō deberet q̄dē celebrare. si tū celebrando p̄ba p̄ferret eucharistia vera eēt. pctōz em̄ est materia sed imūda. nisi saltē sit attritus. vl̄ cōfessio sine attritiōe ē materia imunda. Hec Pe. de pal.

De attritiōe z cōtritiōe.

z qz dictū est de p̄tritiōe z attritiōe quō penitēs sup ip̄is debeat iūstrui a p̄fessore. Jō d̄ ea clar^o dōm ē. Nota q̄ fm Tho. in. iij. di. xvij. q̄ differētia ē inter attritiōez et p̄tritiōem. Nā attritio ip̄ortat q̄ndā displicētiā d̄ pctis s̄z imp̄fectam. Vñ attritū. i. aliq̄ mō trituz. s̄z p̄tritio ip̄tat p̄fectā displicētiā d̄ pctis. vñ p̄tritū. id ē simul totū tritū z in puluerēz redactum. Est autem contri-